

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1 - Titlul proiectului de act normativ

Lege privind desființarea Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției

Secțiunea a 2-a - Motivul emiterii actului normativ

1. Descrierea situației actuale

Prin Legea nr. 207/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară a fost înființată Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție (în continuare, SIJ), ca structură fără personalitate juridică în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție care are competența exclusivă de a efectua urmărirea penală pentru infracțiunile săvârșite de judecători și procurori, inclusiv judecătorii și procurorii militari și cei care au calitatea de membri ai Consiliului Superior al Magistraturii. Prin această lege au fost stabilite principiile de funcționare a Secției, modalitățile de numire a conducerii Secției și a procurorilor din cadrul acesteia.

În vederea operaționalizării secției începând cu data stabilită de legiuitor - 23 octombrie 2018 -, s-a adoptat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2018 privind unele măsuri pentru operaționalizarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție.

În structura de personal a Secției sunt prevăzute 41 de posturi în care 32 ocupate (7 procurori, 14 ofițeri de poliție judiciară, detașați, 8 grefieri detașați, 1 șofer detașat).

Deși constituirea unei astfel de secții este un demers care, în sine, a fost consemnat ca fiind constituțional, parametrii în care aceasta își desfășoară activitatea contravin modului de organizare a parchetelor în România și principiului controlului ierarhic.

Astfel, în urma reanalizării dispozițiilor legale care reglementează activitatea SIJ au rezultat următoarele:

➤ necorelarea dispozițiilor legale de lege lata privind modul de organizare a Secției, ca structură fără personalitate juridică în cadrul Parchetului de pe lângă

Înalta Curte de Casație și Justiție, cu atribuțiile concrete ale șefului S.I.I.J., care par mai degrabă similare structurilor de parchet specializate, cu personalitate juridică (DNA, DIICOT); în acest sens, spre exemplu, apare atipică reglementarea numirii agenților și ofițerilor de poliție judiciară și a specialiștilor de către un procuror șef de secție din cadrul unui parchet;

➤ încălcarea principiului separației carierelor, consacrat de art. 1 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, prin faptul că în cadrul comisiilor de concurs pentru selecția conducerii și a procurorilor din cadrul Secției, procurorii sunt minoritari, selecția urmând a se realiza astfel, în principal, de către judecători, iar numirea și revocarea conducerii Secției se realizează de către Plenul CSM, din care fac parte și judecători;

➤ existența unei imunități de jurisdicție penală de facto a procurorilor din cadrul SIIJ, în unele situații;

➤ modul de reglementare și funcționare a SIIJ, raportat la definirea noțiunii de procuror ierarhic superior, comportă discuții din perspectiva principiului constituțional al controlului ierarhic.

Din perspectiva oportunității, în raport cu nevoile reale ale sistemului judiciar și ca urmare a activității SIIJ de la data operaționalizării sale (23 octombrie 2018) până în prezent, se desprind concluzii relevante în sensul necesității desființării acestei structuri. Astfel, de la data operaționalizării sale Secția nu a avut rezultate deosebite, dimpotrivă, prin modul în care a acționat a pus sub semnul întrebării rolul acesteia în combaterea corupției (ex: căi de atac retrase în mod inexplicabil în cauze de mare corupție).

De asemenea, sub aspect statistic menționăm că la data 17.01.2020 la nivelul Secției se aflau în curs de soluționare 3.750 de dosare, din care 3.652 de dosare cu urmărire penală desfășurată in rem.

Opinii în sensul desființării SIIJ au fost exprimate și cu ocazia consultărilor efectuate cu privire la modul de implementare a recomandărilor europene, punctele de vedere în acest sens fiind solicitate ÎCCJ, CSM, PÎCCJ, DNA, DIICOT, SIIJ și asociațiilor magistraților. Ca argumente aduse de entitățile consultate în favoarea desființării putem exemplifica următoarele:

➤ modul de reglementare și funcționare a SIIJ, raportat la alineatul (6) introdus la art. 88¹ din Legea nr. 304/2004, care definește noțiunea de procuror ierarhic superior, instituie în mod nelegal o excepție de la

principiul constituțional al controlului ierarhic;

➤ prin modul de organizare și funcționare a SIIJ s-a creat *de facto* o categorie de cetățeni care beneficiază de imunitate de jurisdicție penală totală, respectiv procurorii din cadrul SIIJ; SIIJ se îndepărtează de la orice fel de control ierarhic, dar și judecătoresc eficient - în cazul soluțiilor de clasare - fiind compusă dintr-un număr extrem de redus de procurori, care își pot da ei înșiși, reciproc, orice soluție de clasare indiferent de situația de fapt sau de drept și indiferent de ce abuz ar putea face, pornind de la premisa că instanțele judecătorești nu pot obliga să-și trimită în judecată un coleg, membru al acestei secții;

➤ lipsa unor dispoziții exprese care să prevadă posibilitatea procurorilor din cadrul acestei secții de a participa la ședințele de judecată în cauzele de competența SIIJ în care se dispune luarea măsurilor preventive, a celor asigurătorii, soluționarea cererilor privind măsurile speciale de supraveghere etc., precum și la judecarea în fond și în căile de atac a respectivelor cauze (lipsă care a creat deja dificultăți majore în practică);

➤ competența materială și teritorială atribuită acestei secții, din punct de vedere funcțional, creează dificultăți și nu asigură folosirea procurorilor specializați în situațiile în care s-ar impune (combaterea corupției, a criminalității organizată și terorismului);

➤ numirea agenților și ofițerilor de poliție judiciară și a specialiștilor în cadrul SIIJ se face de către procurorul șef de secție (structură fără personalitate juridică), deși numirea/detașarea acestora ar trebui să se dispună de conducătorul instituției.

De asemenea, în data de 25 noiembrie 2019 Ministerul Justiției a solicitat instanțelor judecătorești, parchetelor de pe lângă acestea, precum și asociațiilor magistraților puncte de vedere în legătură cu unele modificări legislative preconizate cu referire la legile justiției, inclusiv cu privire la Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție.

În urma centralizării punctelor de vedere ale instanțelor și parchetelor, a rezultat faptul că 85,47% din procurorii respondenți și 72,22% din judecătorii respondenți au opinat în sensul abrogării prevederilor privind Secția.

În data de 27 decembrie 2019, Guvernul României a aprobat Memorandumul cu tema "Evaluarea cadrului legal cu privire la organizarea și funcționarea Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție și propuneri".

Potrivit acestui Memorandum, poziția Ministerului Justiției, aprobată de Guvern, este în sensul soluției desființării Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție.

În acest memorandum sunt menționate o serie de documente europene în care au fost aduse numeroase critici cu privire la modul de funcționare și organizare a SIIJ, pe care le reiterăm:

1. Grupul Statelor Împotriva Corupției (GRECO) - Consiliul European

În Raportul ad-hoc, adoptat în data de 23 martie 2018 (Reuniunea Plenară 79), în conformitate cu Regula 34 din Regulile de Procedură ale organismului anticorupție al Consiliului European și în Raportul de *follow-up* referitor la Raportul ad-hoc, adoptat în data de 21 iunie 2019 (Reuniunea Plenară 83), GRECO a concluzionat că recomandarea referitoare la abandonarea creării noii secții speciale pentru investigarea infracțiunilor din justiție nu a fost implementată de România.

2. Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept a Consiliului European (Comisia de la Veneția)

În Opinia nr. 924/2018, Comisia de la Veneția a recomandat României să reconsidere stabilirea unei structuri separate de parchet pentru investigarea infracțiunilor comise de judecători și procurori; recurgerea la procurori specializați, însoțită de garanții procesuale efective, ar putea apărea ca o soluție alternativă mai potrivită.

În considerentul nr. 89 din Opinie, se afirmă că „în aceste împrejurări, cu toate că alegerea mijloacelor de combatere a infracționalității aparține legiuitorului național, temerile existente că noua structura va fi (încă) un instrument de intimidare și presiune la adresa judecătorilor și procurorilor - în special dacă este combinată cu alte noi măsuri preconizate în privința lor, cum sunt prevederile referitoare la răspunderea materială a magistraților - pot fi considerate legitime și nu ar trebui ignorate”.

3. Raportul MCV

Concluzia Raportului Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind progresele înregistrate de România în cadrul mecanismului de cooperare și verificare din 22 octombrie 2019 cu privire la recomandarea legată de Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție este că „aceste recomandări nu au fost puse în aplicare de autoritățile române, care au invocat și argumentul că legile justiției produceau efecte juridice care nu puteau fi oprite”.

În evaluările Comisiei Europene s-au reținut următoarele: „Modificările legate de accelerarea înființării Secției speciale pentru anchetarea magistraților și extinderea competenței sale (...) au alimentat și mai mult sursele de îngrijorare și lipsa de încredere în aceste modificări. În special, unele dintre modificările propuse ale legilor păreau să servească intereselor anumitor persoane. Aceste ordonanțe de urgență au stârnit reacții extrem de negative, care au contribuit la cristalizarea poziției specifice exprimate de populație în cadrul referendumului din 26 mai 2019 cu privire la modificarea legilor justiției prin ordonanțe de urgență.

Punerea în aplicare a legilor justiției modificate a confirmat, de asemenea, preocupările exprimate în raportul din noiembrie cu privire la prejudiciile aduse sistemului judiciar. În particular, funcționarea Secției speciale pentru anchetarea magistraților a confirmat temerile exprimate atât în România, cât și în exterior că secția respectivă ar putea fi utilizată ca instrument de presiune politică. Au existat mai multe situații în care Secția specială a intervenit pentru a schimba cursul anchetelor penale într-un mod care ridică îndoieli serioase cu privire la obiectivitatea sa. Printre aceste situații se numără și cazurile în care Secția specială a inițiat anchete împotriva judecătorilor și a procurorilor care s-au opus modificărilor actuale ale sistemului judiciar, precum și modificările bruște ale abordării adoptate în cauzele aflate pe rolul instanțelor, de exemplu retragerea căilor de atac introduse anterior de DNA în dosarele de corupție la nivel înalt. Numirile în funcțiile de conducere din Secția specială au stârnit, la rândul lor, polemici. Pe fondul acestora, numeroase voci din România au cerut desființarea Secției speciale.

Comisia de la Veneția a adoptat un aviz cu privire la ordonanțele de urgență în iunie 2019, în care confirma îngrijorarea crescândă suscitată de noile modificări și de funcționarea Secției speciale. În cele două noi rapoarte din iunie 2019, GRECO a exprimat preocupări similare.” (Raportul MCV din octombrie 2019, pag. 5-6, obiectivul de referință nr. 1).

Argumentelor de legislație națională li se adaugă aspectele de conformare a reglementărilor naționale de constituire a secției cu cerințele europene - Consiliul Europei, Uniunea Europeană (inclusiv deciziile viitoare care vor fi pronunțate de CJUE în cauzele pendinte). În acest context, Agentul guvernamental pentru Curtea de Justiție a Uniunii Europene și pentru Curtea de Justiție a Asociației Europene a Liberului Schimb a prezentat intenția Guvernului României în sensul desființării SIIJ în

	pledoariile susținute în fața Marii Camere în datele de 20 și 21 ianuarie 2020.
1 ¹ . În cazul proiectelor de acte normative care transpun legislație comunitară sau creează cadrul pentru aplicarea directă a acesteia, se vor specifica doar actele comunitare în cauză, însoțite de elementele de identificare ale acestora	Nu este cazul.
2. Schimbări preconizate	<p>Prin prezentul proiect de lege se propune desființarea Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție (SIJ) la data intrării în vigoare a legii. De asemenea, se propune abrogarea secțiunii care privește organizarea, funcționarea și competența acestei secții din <i>Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară</i> și instituirea unor dispoziții tranzitorii referitoare la situația personalului și a dosarelor aflate pe rolul Secției la data intrării în vigoare a acestei legi.</p> <p>Astfel, cauzele aflate pe rolul Secției la data intrării în vigoare a legii, precum și dosarele soluționate, aflate în arhiva Secției la această dată, se transmit pe cale administrativă, în termen de 5 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a legii, parchetelor competente potrivit legii, prin grija Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.</p> <p>Actele de procedură îndeplinite în aceste cauze anterior intrării în vigoare a legii, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare la data îndeplinirii lor, rămân valabile.</p> <p>Pentru respectarea principiului subordonării ierarhice a procurorilor în cadrul Ministerului Public proiectul prevede (art. 1 alin. 5) că soluțiile dispuse de procurorii Secției, care anterior intrării în vigoare a legii nu au făcut obiectul controlului ierarhic, sunt supuse după această dată controlului exercitat de procurorul general al PÎCCJ, regula fiind incidentă atât în cazul controlului exercitat din oficiu, cât și în cazul controlului exercitat la sesizare (plângere).</p> <p>Pentru aceleași rațiuni proiectul prevede (art. 1 alin. 6) că actele efectuate și măsurile luate de procurorii Secției în cauzele aflate în curs de soluționare, care anterior intrării în vigoare a legii nu au făcut obiectul controlului ierarhic, sunt supuse după această dată controlului exercitat de procurorul general al PÎCCJ (din oficiu sau, după caz, la sesizare).</p> <p>Actele și măsurile ce vor fi efectuate după desființarea Secției (de către procurorii parchetelor competente care vor prelua aceste cauze) vor fi supuse controlului ierarhic potrivit regulilor stabilite în Codul de procedură penală</p>

(exercitat de conducătorul parchetului sau, dacă acesta le-a efectuat, de procurorul ierarhic superior), motiv pentru care proiectul nu cuprinde reguli cu privire la acestea.

Începând cu data desființării Secției, reprezentarea Ministerului Public în cauzele preluate de la Secție va fi asigurată de procurori din cadrul parchetelor de pe lângă instanțele pe rolul cărora se află acestea, dacă prin lege nu se dispune altfel.

De asemenea, pentru respectarea principiului subordonării ierarhice, căile de atac exercitate de Secție vor putea fi retrase numai de procurorul general al PÎCCJ (art. 1 alin. 8).

Posturile aflate în schema de funcții și de personal a Secției la data intrării în vigoare a legii rămân în schema Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, fiind redistribuite în cadrul celorlalte secții ori în cadrul altor parchete, în funcție de necesități.

Procurorii din cadrul Secției, inclusiv procurorul șef adjunct, revin la parchetele de unde provin. De la data revenirii la parchetul de unde provin, procurorii își redobândesc gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior sau pe cele dobândite ca urmare a promovării, în condițiile legii, în timpul desfășurării activității în cadrul Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție.

Personalului detașat pe celelalte categorii de posturi din cadrul Secției îi încetează detașarea începând cu data desființării acesteia.

Proiectul conține și texte privind competența de efectuare a urmăririi penale în cauzele care sunt în prezent de competența SIIJ.

Conform art. 13 alin. (1) lit. b) din Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, cu modificările și completările ulterioare, sunt de competența Direcției Naționale Anticorupție infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, dacă, indiferent de valoarea pagubei materiale ori de valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție, sunt comise de către judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție, ceilalți judecători și procurori, precum și de către membrii Consiliului Superior al Magistraturii.

Dispozițiile art. 13 alin. (1) lit. b) din OUG nr. 43/2002 au fost modificate implicit prin Legea nr. 207/2018. Efectul produs de intrarea în vigoare a Legii nr. 207/2018 asupra dispozițiilor art. 13 din O.U.G. nr. 43/2002, în sensul

restrângerii competenței DNA în cauzele privind infracțiuni comise de magistrați (acestea devenind de competența Secției), a fost reținut și de Curtea Constituțională, în paragrafele 126-128 ale Deciziei nr. 33/2018 Curtea observând că „*Împrejurarea că, în urma înființării acestei noi structuri cu competențe proprii de investigare, o structură de parchet preexistentă pierde o parte dintre competențele sale legale nu constituie o problemă de constituționalitate*”

Așa fiind, întrucât prin abrogarea Secțiunii 2¹ din Legea nr. 304/2004 - care instituie competența exclusivă a SIIJ de a efectua urmărirea penală în cauzele privind infracțiuni comise de către judecători și procurori - și în absența unei intervenții legislative exprese, infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000 comise de către judecători sau procurori ar urma să fie soluționate de alte parchete decât DNA (respectiv de către PCA sau, după caz, de către PICCJ), pentru a reveni la reglementarea anterioară a competenței DNA este necesară o intervenție legislativă care să prevadă expres faptul că „de la data intrării în vigoare a prezentei legi, sunt de competența Direcției Naționale Anticorupție și infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, dacă, indiferent de valoarea pagubei materiale ori de valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție, sunt săvârșite de judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție, de ceilalți judecători și procurori, inclusiv de judecătorii și procurorii militari și de cei care au calitatea de membri ai Consiliului Superior al Magistraturii”.

Pentru aceleași argumente, aplicabile *mutatis mutandis*, se impune o intervenție legislativă expresă și în ceea ce privește competența DIICOT. Astfel, proiectul prevede expres că „de la data intrării în vigoare a prezentei legi, sunt de competența Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și infracțiunile prevăzute de art. 11 alin. (1) din Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, săvârșite de judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție, de ceilalți judecători și procurori, inclusiv de judecătorii și procurorii militari și de cei care au calitatea de membri ai Consiliului Superior al Magistraturii”.

- Potrivit dispozițiilor Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor răspunderea penală a

judecătorilor și procurorilor operează potrivit reglementărilor din Codul penal și Codul de procedură penală; împotriva judecătorilor și procurorilor poate începe urmărirea penală și se poate pune în mișcare acțiunea penală în condițiile dreptului comun, însă sunt anumite măsuri procesuale care nu pot fi luate decât cu încuviințarea secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii. Astfel, art. 95 din Legea nr. 303/2004 stabilește în prezent faptul că judecătorii și procurorii pot fi percheziționați, reținuți sau arestați numai cu încuviințarea Secției pentru judecători sau, după caz, a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii; în caz de infracțiune flagrantă, judecătorii și procurorii pot fi reținuți și supuși percheziției potrivit legii, Secția pentru judecători sau, după caz, Secția pentru procurori fiind informată de îndată de organul care a dispus reținerea sau percheziția.

În scopul asigurării unei protecții adecvate a magistraților împotriva presiunilor exercitate asupra lor, împotriva abuzurilor săvârșite prin sesizări/denunțuri arbitrare, proiectul de lege prevede instituirea unor mecanisme suplimentare, cu rol de garanție, în cazul în care aceștia au calitatea de suspect în dosare penale, reglementarea propusă asigurând, totodată, un echilibru între aceste garanții și necesitatea unui mecanism efectiv în materia răspunderii penale a magistraților, în situația existenței unor probe sau indicii temeinice din care rezultă suspiciunea rezonabilă că persoana în cauză a săvârșit o infracțiune.

Mecanismele propuse contribuie la sporirea garanțiilor de independență recunoscute magistraților, ținând seama de faptul că judecătorul trebuie să își exercite funcția judiciară în mod independent, pe baza propriei aprecieri a faptelor și în concordanță cu spiritul legii, fără influențe externe, sugestii, presiuni, amenințări și fără vreun amestec, direct sau indirect, indiferent de la cine ar proveni și sub ce motiv, aspecte subliniate pregnant și în documentele internaționale; totodată, reglementările legale trebuie să asigure independența și autonomia efectivă a procurorilor și să stabilească garanții adecvate în acest sens, procurorii având îndatorirea de a acționa în mod echitabil, imparțial și obiectiv.

În acest sens, proiectul de lege prevede următoarele soluții:

- punerea în mișcare a acțiunii penale față de un judecător sau procuror se face cu autorizarea prealabilă a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;

	<p>- trimiterea în judecată a judecătorilor și procurorilor se încuviințează de Secția pentru judecători sau, după caz, de Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, inclusiv în cazul magistraților care sunt membri aleși ai Consiliului;</p> <p>- Secțiile Consiliului Superior al Magistraturii se pronunță asupra cererilor de încuviințare a trimiterii în judecată în termen de 15 zile de la primirea sesizării și de îndată după primirea sesizării, în cazul cererilor de încuviințare a percheziției, reținerii, arestării preventive sau arestului la domiciliu;</p> <p>- în caz de egalitate de voturi, cererea se consideră respinsă;</p> <p>- dacă magistratul la care se referă cererea este unul dintre membrii aleși ai CSM, acesta nu are drept de vot la soluționarea respectivei cereri.</p>
--	--

3. Alte informații

Secțiunea a 3-a - Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ

1. Impactul macroeconomic	Nu este cazul.
1'. Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Nu este cazul
2. Impactul asupra mediului afaceri	Nu este cazul
3. Impactul social	Nu este cazul
4. Impactul asupra mediului	Nu este cazul
5. Alte informații	

Secțiunea a 4-a - Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (5 ani).

- mii lei -

Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
		3	4	5	6	
1	2	3	4	5	6	7
	2020	2021	2022	2023	2024	
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						
b) bugete locale:						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						

(i) contribuții de asigurări						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
3. Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
(i) cheltuieli de personal						
b) bugetele locale						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
7 Alte informații						
Secțiunea a 5 -a - Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare						
1. Măsurile normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ: a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ; b) acte normative ce urmează a fi elaborate în implementării noilor dispoziții.	Nu este cazul.					
1 ¹ . Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice	Nu este cazul					
2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi						

comunitare	
3. Măsurile normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Nu este cazul.
4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Nu este cazul.
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	
6. Alte informații.	Nu este cazul.
Secțiunea a 6-a - Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ	
1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Nu este cazul
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ	Nu este cazul
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	Nu este cazul
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Nu este cazul
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării	Proiectul va fi avizat de Consiliul Superior al Magistraturii și Consiliul Legislativ.

c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi.	
Secțiunea a 7-a - Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării actului normativ	
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Nu este cazul
3. Alte informații	Nu este cazul
Secțiunea a 8-a - Măsurile de implementare	
1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	Nu este cazul
2. Alte informații	Nu au fost identificate

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege privind desființarea Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției pe care, dacă sunteți de acord, vă rugăm să îl aprobați.

Ministrul Justiției
Cătălin-Marian PREDOIU